

takéto zákonitosti nahromadenia rudných minerálov. Pritom sulfidy sú (v hĺbke 686—696 m v kváziparalelných polohách v koncentráciách až do 30 ‰ obj.) alebo v rozptýlenej forme v intergranulách horninotvorných minerálov (pričom sú rudné minerály xenomorfne vyvinuté a majú zaoblené tvary — vtrúseniny, slzičky), alebo tvoria nepravidelné lalokovité navzájom pospájané útvary (charakteristické textúry pre likvačnomagmatické rudy).

Z ďalších znakov podporujúcich názor o likvačnomagmatickom pôvode tohto zrudnenia je nedostatočne vyvinutá sukcesia vylučovania rudných minerálov, ako aj na elektrónovom mikroanalýzátore stanovené zvýšené koncentrácie Ni v pyrotínoch a Co v pyritoch (Ivanov, 1981, l. c.).

Záverom chceme podotknúť, že aj keď veľkosť a morfológia bázeickej intrúzie pri Rochovciach a rozsah Ni-Co-(Cu) zrudnenia v nej nie sú známe, na základe dedukcie z doterajšieho faktického materiálu možno vysloviť záver, že ide o hypoaby-

sálnu bázeickú (a nie ultrabázeickú) intrúziu a likvačnomagmatický typ zrudnenia, ktorý je s ňou geneticky spätý.

Recenzoval C. Varček

## LITERATÚRA

- Grecula, P. 1982: Gemerikum — segment riftogénneho bazénu Paleotetýdy. *Mineralia slov., monografia*. 263 s.
- Hovorka, D. 1983: Genéza zrudnenia v telese bazitov pri Rochovciach. *Mineralia slov., 15*, s. 455—459.
- Ivanov, M. 1981: Niklovo-kobaltové zrudnenie likvačnomagmatického typu v amfibolických gabrách styčnej zóny gemerika a veporika. *Mineralia slov., 13*, s. 193—208.
- Ivanov, M. 1983: Bázeické intruzívne horniny v oblasti Rochovce—Chyžné a ich niklonosnosť. *Mineralia slov., 15*, s. 437—447.
- Ivanov, M. 1984: Vzácne zeminy v kyslých a bázeických magmatických horninách — Rochovce (vrt KV-3). *Mineralia slov., 16*, s. 173.
- Smirnov, V. J. 1982: Geologija poleznych iskopajemych. Moskva. Izd. Nedra. 669 s.

## ZO ŽIVOTA SPOLOČNOSTI

Lubomil Pospíšil: **Možnosti metód DPZ v Západných Karpatoch — príklady** (Bratislava 8. 3. 1984)

Na príklade stredoslovenských a východoslovenských neovulkanitov a veporskej časti Slovenského rudohoria sa demonštrovali možnosti využitia družicových snímok pri geologickej interpretácii.

V stredoslovenských neovulkanitoch bol indikovaný rad liníí smeru SV—JZ a SZ—JV, ktoré veľmi dobre korelujú s geofyzikálnymi a na rade miest aj s geologicky zistenými zlomami. Nevyjasnené zostávajú nelineárne

(kruhové) systémy štruktúr nezodpovedajúce známym faktom.

Vo veporskej časti Slovenského rudohoria sa výskum sústredil na muránsky zlom a jeho severné paralely, ktoré sú z geologických máp neznáme. Z porovnania s geofyzikálnymi výsledkami možno usudzovať, že ide o prejav na povrchu doteraz dobre nezachytenej pohorelskej línie.

Vo východoslovenských neovulkanitoch sa vo Vihorlatských vrchoch zistil ďalší nový vulkanický aparát Veľká Vavrová a získali sa nové údaje o vulkanickom aparáte Kráľovský Chlmec.